

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/41/2018
Identifikačné číslo spisu: 8117208339
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8117208339.1

UZNESENIE

Najvyšší súd slovenskej republiky, v spore žalobcu A. A. N., nar. X. A. XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX C. H. L., zastúpeného JUDr. Mariánom Bacákom, advokátom, so sídlom Partizánska 1834, 069 01 Snina, proti žalovanému AGRIFOP, a.s., Stakčín, so sídlom Duchnovičova 573/18, 067 61 Stakčín, IČO: 31 713 238, zastúpenému JUDr. Jánom Holotom, advokátom, so sídlom Komenského 2791/35, 069 01 Snina a JUDr. Vladimírom Kotosom, advokátom, so sídlom Žiškova 6, 040 01 Košice, o zaplatenie sumy 205 781,18 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/60/2017-225 z 12. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/60/2017-225 z 12. decembra 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) výrokom I. rozsudku č. k. 18Cb/65/2017-95 zo 16. mája 2017 zastavil konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia 24,13 % ročného úroku z omeškania zo sumy 39 108,60 eur od 1. mája 1999 do 3. júla 2004, v časti prevyšujúcej 16 % ročný úrok z omeškania zo sumy 39 108,60 eur od 4. júla 2004 do zaplatenia, v časti týkajúcej sa zaplatenia 22,81 % ročného úroku z omeškania zo sumy 43 605,74 eur od 29. apríla 2000 do 3. júla 2004, v časti prevyšujúcej 16 % ročný úrok z omeškania zo sumy 43 605,74 eur od 4. júla 2004 do zaplatenia, v časti týkajúcej sa zaplatenia 18,20 % ročného úroku z omeškania zo sumy 61 009,02 eur od 21. apríla 2001 do 3. júla 2004, v časti prevyšujúcej 16 % ročný úrok z omeškania zo sumy 61 009,02 eur od 4. júla 2004 do zaplatenia a v časti týkajúcej sa 10,70 % ročného úroku z omeškania zo sumy 62 057,82 eur od 27. apríla 2002 do 3. júla 2004. Výrokom II. rozsudku žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 205 781,18 eur, 16 % ročný úrok z omeškania zo sumy 143 723,36 eur od 4. júla 2004 do zaplatenia a 10,70 % ročný úrok z omeškania zo sumy 62 057,82 eur od 4. júla 2004 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozsudku žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania vedeného pod sp. zn. 21Cb/1/2009 v rozsahu 36 %. Výrokom IV. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 21Cb/1/2009 v rozsahu 87 %. Výrokom V. žalobcovi priznal voči

žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania vedeného pod sp. zn. 18Cb/65/2017 v rozsahu 42 %.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie považoval žalobou uplatnené nároky za dôvodné, na základe čoho priznal žalobcovi nároky na zaplatenie dividend za roky 1998, 1999, 2000 a 2001, spolu s úrokom z omeškania v zmysle ust. § 369 Obchodného zákonníka, účinného v čase, keď sa žalovaný dostal prvýkrát do omeškania s úhradou dividend za roky 1998 až 2001. Námietku premlčania práva, uplatnenú v konaní žalovaným, nepovažoval za dôvodnú s poukazom na to, že žalobca ako postupník si uplatnil nárok na zaplatenie dividend za roky 1998 až 2001 žalobou, podanou na Okresnom súde Humenné dňa 11. júla 2006, teda pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby (výrok II. rozsudku). V časti, týkajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania špecifikovaných vo výroku I. rozsudku, konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu v súlade s ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). O náhrade trov prvostupňového konania vedeného pod sp. zn. 21Cb/1/2009 rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a pomeru úspechu žalobcu v prvostupňovom konaní tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 36 % s tým, že o výške náhrady trov prvostupňového konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a pomeru úspechu žalobcu v odvolacom konaní tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 87 % s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. O náhrade trov prvostupňového konania vedeného pod sp. zn. 18Cb/65/2017 rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a pomeru úspechu žalobcu v prvostupňovom konaní tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 42 % s tým, že o výške náhrady trov prvostupňového konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

3. Proti výrokom II. až V. rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4Cob/60/2017-225 z 12. decembra 2017 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti vo veci samej a žalobu zamietol a zároveň zmenil aj rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z hľadiska rozhodovania valného zhromaždenia žalovanej obchodnej spoločnosti o vyplatení dividend za roky 1998 až 2001 sú rozhodujúce konania valného zhromaždenia od 29. júna 1999 do 26. apríla 2002. Odvtedy začína plynúť 60-dňová lehota na uplatnenie práva na výplatu dividend podľa ust. § 178 ods. 6 Obchodného zákonníka. Právo na výplatu dividend sa premlčuje vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka. Žalobca, resp. právny predchodca, si mohli uplatniť právo na výplatu dividend u žalovanej spoločnosti do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutí o schválení rozdelenia zisku. Pokiaľ si žalobca, resp. právny predchodca, takéto právo neuplatnil do 60 dní po schválení rozdelenia zisku a nepodal žalobu v štvorročnej premlčacej dobe (v posudzovanom prípade ju podal dňa 11.07.2006), potom nárok žalobcu na výplatu dividend za roky 1998 až 2001 je premlčaný. Odvolací súd poukázal na to, že vychádzal z judikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci sp. zn. 3Obdo/52/2010 a nemal žiadny dôvod odchyliť sa od jeho záverov, týkajúcich sa začatia plynutia premlčacej doby pri majetkových právach na výplatu dividend. Riadiac sa týmto právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej tak, že žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného práva. Zároveň odvolací súd zmenil aj výrok o náhrade trov konania tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v zmysle ust. § 396 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 CSP.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého založil na ust. § 420 písm. e/ CSP, t. j. že na odvolacom súde rozhodoval vylúčený sudca, a teda súd bol

nesprávne obsadený, čím došlo k porušeniu základného práva na zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) a článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

5. Dovolateľ uviedol, že v predmetnej veci, ktorá napadla pôvodne na Okresný súd Humenné (vedená tam bola pod sp. zn. 15Cb/106/2006), bol A. Z. E. vylúčený z jej prejednávania a rozhodovania pre vzťah k žalobcovi A. A. N., pričom o vylúčení všetkých sudcov Okresného súdu Humenné rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Ncb/6/2008-332 z 11. decembra 2008, ktorým zároveň prikázal vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Prešov. Vo vyjadrení k veci, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15Cb/106/2006, A. Z. E. - ešte ako sudca Okresného súdu Humenné - uviedol, že sa cíti byť zaujatý na prejednanie a rozhodnutie uvedenej veci pre negatívny vzťah k žalobcovi A. A. N., pričom poukázal na to, že dôvody jeho zaujatosti voči A. A. N. naďalej pretrvávajú a pre uvedený vzťah bol vylúčený aj v inej veci sp. zn. 18C/8/2008 uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1NcC/30/2008-141 z 8. októbra 2008. Predmetná vec bola po jej prikázaní vedená na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 21Cb/1/2009. Proti rozsudku uvedeného súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, pričom členom odvolacieho senátu bol aj sudca A. Z. E., ktorý bol predtým vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

6. Dovolateľ ďalej uviedol, že oznam o verejnom vyhlásení rozsudku dňa 12. decembra 2017 bol zverejnený na web stránke súdu dňa 6. decembra 2017 a na úradnej tabuli súdu dňa 7. decembra 2017. Predsedníčka Krajského súdu v Prešove A. B. E. dňa 12. decembra 2017 vydala uznesenie sp. zn. 1Sprv/84/2017, ktorým rozhodla, že sudca Krajského súdu v Prešove A. Z. E. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4Cob/60/2017. Podľa názoru dovolateľa, predsedníčka súdu nemohla rozhodnúť o nevyhlásení sudcu A. Z. E. z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, pretože rozhodnúť o vylúčení alebo nevyhlásení toho - ktorého sudcu podľa ust. § 50 ods. 2 CSP môže len vtedy, ak zákonom predpokladaným spôsobom ešte nebolo vyriešené, či tento sudca je vylúčený z konania a rozhodovania vecí. O takúto situáciu v danom prípade nešlo, keďže sudca A. Z. E. bol už predtým uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6Ncb/6/2008-332 z 11. decembra 2008 vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, a to ešte ako sudca Okresného súdu Humenné. Záver o vylúčení sudcu znamená, že v tejto veci sa jeho vylúčenie v mimoinštančnom postupe znova vecne nerieši (neskúma), pretože vylúčenie sudcu zakladá zákonný dôvod na pridelenie veci inému sudcovi alebo senátu. V tomto smere poukázal na právne závery v analogických veciach, vyjadrené v uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 1Nc/46/2014 zo 14. januára 2015 a sp. zn. 1Nc/31/2014 z 29. septembra 2014. Nezákonná účasť vylúčeného sudcu A. Z. E. mala reálny vplyv na rozhodnutie odvolacej veci sp. zn. 4Cob/60/2017, pričom odvolací súd pri rozhodnutí tejto veci - za účasti vylúčeného sudcu - zvlášť hrubým spôsobom porušil princíp právnej istoty, čo sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, čím došlo k porušeniu základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces.

7. K meritu veci dovolateľ ďalej uviedol, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní absolútne odignoroval rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo/50/2009 z 9. decembra 2009, publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov NS SR č. 7/2010, ktorý riešil otázku zásadného právneho významu. Z ust. § 178 ods. 1 a § 183 Obchodného zákonníka vyplýva, že právo podať súdny návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a právo na podiel zo zisku spoločnosti, má akcionár. Riešenie právnej otázky je analogické v tom, že vo veci rozsudku NS SR sp. zn. 2Obo/50/2009 z 9. decembra 2009 sa konštatovalo, že žalobca, ktorý nadobudol akcie na základe zmluvy o prevode akcií, ale nebol zapísaný ako akcionár v Stredisku cenných papierov, nie je osobou aktívne vecne legitimovanou na podanie žaloby o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia akciovej spoločnosti. Všetky práva sú spojené s akcionárom a iba akcionár je tá osoba, ktorá je nositeľom práva na dividendu. Nositeľom tohto práva sa akcionár stáva vo vzťahu k spoločnosti a s účinkami uplatňovať si tieto práva, až registráciou v Centrálnom depozitári cenných papierov, čo je upravené v zákone o cenných papieroch. Ak je takto zapísaný v Centrálnom depozitári cenných papierov, stáva sa aktívne legitimovaným v akomkoľvek

spore, kde uplatňovať práva prináleží akcionárovi. Dovtedy túto aktívnu vecnú legitimáciu nemá a nemôže ju s úspechom uplatniť na súde. Ak by bol prijatý iný právny názor, tak v princípe ktokoľvek by si mohol uplatniť právo bez toho, že by skutočne bol nositeľom oprávnenia, ktoré je spojené s akciami konkrétnej akciovej spoločnosti. Analogicky potom platí, že žalobca, ktorý nie je v čase podania žaloby zapísaný do zoznamu akcionárov vedenom Centrálnym depozitárom cenných papierov, nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o výplatu dividend. Status akcionára sa nadobúda až registráciou prevodu, resp. prechodu akcií a účinnosť prechodu akcií nastáva voči spoločnosti až registráciou zmeny v zozname akcionárov. Odvolací súd vychádzal z rozsudku NS SR sp. zn. 3Obdo/52/2010 z 24. apríla 2012, pričom jeho právne závery sú v rozpore s riešením otázky zásadného právneho významu v zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 2Obo/50/2009.

8. S poukazom na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/60/2017-225 z 12. decembra 2017 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 18Cb/65/2017-95 zo 16. mája 2017 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

9. K dovolaniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu považuje za vecne správny a nesúhlasí s názorom žalobcu, že v odvolacom konaní došlo k porušeniu základného práva účastníka na zákonného sudcu z dôvodu, že v odvolacom senáte „sedel“ vylúčený sudca. Poukázal na to, že veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom, samosudcom, súdnym úradníkom a notárom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov, schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia veci (ust. § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch). Tak, ako sudca nemá právo vybrať si vec, ktorú bude rozhodovať, ani účastníci nemajú právo vybrať si sudcu zodpovedajúceho ich predstavám. Vec môže byť sudcovi odňatá len výnimočne nadriadeným súdom za splnenia zákonných podmienok. Ohľadom práva na prerokovanie veci nestranným súdom a práva na zákonného sudcu nie je povinnosťou súdu vyhovieť návrhu oprávnenej osoby na vylúčenie označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom vyššie uvedených základných práv je iba povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (sp. zn. I. ÚS 73/1997). Nestrannosť je potrebné skúmať z hľadiska subjektívneho, ako aj z hľadiska objektívneho, pričom objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa vonkajších objektívnych skutočností. Za okolnosti spochybňujúce objektívnu nestrannosť sudcu nie je možné považovať sťažnosti, námietky, či trestné oznámenia podávané účastníkom súdneho konania na sudcu, ktorých obsahom je spochybňovanie postupu sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo rozhodovanie v iných veciach takéhoto účastníka. Žalobca ako chronický sťažovateľ opakovane podáva sťažnosti, námietky zaujatosti a trestné oznámenia na všetkých sudcov Okresného súdu Humenné, Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, ktorí v jeho veciach rozhodujú, a to práve pre ich postup, resp. rozhodnutie vo veci. Takéto konanie však nie je považované za skutočnosť, ktorá by spochybňovala nezaujatosť pojednávajúceho sudcu z objektívneho hľadiska nestrannosti. S poukazom na uvedené má za to, že v danom prípade neexistuje právna alebo skutková príčina, ktorá by zakladala akékoľvek použitie, čo i len jedného z dovolacích dôvodov, v dôsledku čoho navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu zamietol ako nedôvodné.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle ust. § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (ust. § 424 CSP), zastúpená v dovolacom konaní advokátom (ust. § 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (ust. § 443 CSP) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

11. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

12. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ust. § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

13. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. e/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Túto vadu dovolateľ vidí v tom, že ako člen odvolacieho senátu Krajského súdu v Prešove v odvolacej veci sp. zn. 4Cob/60/2017 rozhodoval A. Z. E. (okrem predsedu senátu A. Q. R. a členky senátu A. N. T.), ktorý ešte ako sudca Okresného súdu Humenné bol v predmetnej veci vylúčený z jej rozhodovania pre vzťah k žalobcovi A. A. N. uznesením nadriadeného súdu - Krajského súdu v Prešove č. k. 6Ncb/6/2008-332 z 11. decembra 2008. Podľa názoru dovolateľa, uznesenie predsedníčky Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2017, ktorým rozhodla o nevyhlúčení sudcu Krajského súdu v Prešove A. Z. E. z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4Cob/60/2017, je nielen prekvapivé, ale aj nezákonné. Pokiaľ bol sudca A. Z. E. vylúčený z prejednávania a rozhodovania určitej veci, nemôže v tejto veci konať a rozhodovať ani ako člen senátu na súde vyššieho stupňa. Z dovolania ďalej vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť dovolania aj na ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd odignoroval ustálenú rozhodovaciu prax NS SR, ktorú predstavuje rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo/50/2009, publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2010, ktorý rieši otázku zásadného právneho významu, pričom odvolací súd vychádzal z rozsudku NS SR sp. zn. 3Obo/52/2010 z 24. apríla 2012, ktorý nespĺňa kritérium ustálenej rozhodovacej praxe a jeho právne závery sú v rozpore s riešením otázky zásadného právneho významu v rozsudku NS SR sp. zn. 2Obo/50/2009.

14. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že A. Z. E. - ešte ako sudca Okresného súdu Humenné - bol (spolu s ostatnými sudcami uvedeného súdu) vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15Cb/106/2006 z dôvodu negatívneho vzťahu k A. A. N. ako strane sporu (žalobca). Zároveň bola vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súde Prešov. V predmetnej veci rozhodol na Okresnom súde Prešov sudca A. A. E. rozsudkom č. k. 18Cb/65/2017-95 zo 16. mája 2017, rozsudok ktorý vo výrokoch II. až V. napadol žalovaný odvolaním, o ktorom rozhodol senát Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho rozsudkom č. k. 4Cob/60/2017-225 z 12. decembra 2017, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že vo veci samej žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania. Členom odvolacieho senátu bol okrem predsedu senátu A. Q. R. a členky senátu A. N. T. aj sudca A. Z. E.Č.. Uvedený sudca spolurozhodoval ako člen odvolacieho senátu v predmetnej veci, v ktorej bol - ešte ako sudca Okresného súdu Humenné - vylúčený z prejednávania a rozhodovania právoplatným uznesením nadriadeného súdu - Krajského súdu v Prešove č. k. 6Ncb/6/2008-332 z 11. decembra 2008, keďže dňa 12. decembra 2017 predsedníčka Krajského súdu v Prešove uznesením sp. zn. 1SprV/84/2017 rozhodla o tom, že sudca Krajského súdu v Prešove A. Z. E. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4Cob/60/2017.

15. Po preskúmaní veci dovolací súd sa stotožnil s názorom dovolateľa, že v odvolacej veci, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4Cob/60/2017, rozhodoval ako člen odvolacieho senátu vylúčený sudca A. Z. E.Č., a teda je daná prípustnosť, ako aj dôvodnosť dovolania žalobcu v zmysle ust. § 420 písm. e/ CSP. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že pokiaľ bol v určitej veci sudca vylúčený z jej prejednávania a rozhodovania na súde prvej inštancie, nemôže v tejto veci rozhodovať ani na odvolacom súde. Nesprávny bol potom postup predsedníčky Krajského súdu v Prešove, ktorá uznesením sp. zn.

1SprV/84/2017 z 12. decembra 2017 rozhodla o tom, že sudca A. Z. E. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 4Cob/60/2017. Je bez právnej relevancie, že existujú viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove alebo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako súdov nadriadených), ktoré v niektorých prípadoch, v ktorých ako strana sporu vystupoval A. A. N., rozhodli o vylúčení A. Z. E. z prejednávania a rozhodovania vecí, zatiaľ čo v iných prípadoch rozhodli o jeho nevylúčení. Súd v každom jednotlivom prípade je povinný skúmať konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu a následne rozhodnúť buď kladne alebo záporne o vylúčení sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí. Pokiaľ však bolo právoplatne rozhodnuté uznesením nadriadeného súdu, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí a následne nedošlo k žiadnej relevantnej zmene okolností, ktoré zakladali zákonný dôvod na vylúčenie sudcu, nemôže v tej istej veci na odvolacom súde rozhodovať vylúčený sudca ako člen odvolacieho senátu.

16. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že v posudzovanom prípade rozhodoval na odvolacom súde v odvolacej veci, vedenej pod sp. zn. 4Cob/60/2017, vylúčený sudca A. Z. E., čo zakladá vadu zmätočnosti v zmysle ust. § 420 písm. e/ CSP, čím zároveň došlo k porušeniu základného práva na zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR. Z uvedeného dôvodu dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu podľa ust. § 449 ods. 1 CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ust. § 450 CSP). Vzhľadom na zrušenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v zmysle ust. § 420 písm. e/ CSP (ktoré zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania), dovolací súd sa už ďalej nezaoberal skúmaním prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, pretože v danom štádiu konania by to bolo nadbytočné (viď bod 28 uznesenia Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia sp. zn. 1VCdo/1/2018 z 21. marca 2018), z ktorého vyplýva „dovolací súd sa z povahy dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 420 CSP zaoberá najprv týmto dovolacím dôvodom a ak zistí, že je daný, dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 421 CSP sa už nezaobera, pretože by to bolo neefektívne. Existencia dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP zakladá totiž nie len prípustnosť, ale zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania“.

17. Podľa ust. § 453 ods. 3 CSP o trovách pôvodného konania a trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd.

18. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.